

Индонезия – далечна и близка

Сядам да пиша за Индонезия. Не знам какво ще се получи, но поне ще се опитам. Компютърът и сега ще ми помогне. Набързо прочитам всичко за тази далечна страна. Сайтовете за нея не са много, но в замяна на това са интересни и с богата фотогалерия.

И сега започва трудното! Вече знам, че Индонезия е с четвърто по големина население в света (над 150 народности). Чудя се какво ги свързва и обединява? Как успяват да са заедно, когато имат трудности и когато се борят с природните катаклизми. Дали защото живеят на всичките многобройни острови (над 17 хиляди) и има място за всички? Оказва се, че населени са предимно о. Ява, о. Суматра и някои други. Факт е, че 240 милиона човека от различни раси и култури живеят на най-големия архипелаг в света и се разбират добре помежду си. А на кого са оставени малките и красиви безлюдни островчета? Дали чакат топлата усмивка на такива като мен или се надяват да получат внимание и ласка от любопитния турист?

Разглеждам красивите фотографии на Индонезия. Омаяна съм от островърхите планини, от шумолящите палми, от цъфналите и уморени от горещината екзотични цветя. Знам, че в гъстите екваториални гори живеят необикновени животни. Яванският тигър и носорог, комадският варан, кралската кобра и соленоводният крокодил са гордостта на островната страна. Трябва да спомена и богатството от птици (над 2300 вида) – папагали, райски птици, филипински орли, птици – носорози. Но най-ми харесват орхидеите (10500 вида), които гъбкавите мургави девойки криват в косите си.

Не знам защо трудно събирам мислите си, когато пиша за Индонезия. Тя е много далече от нас, но неусетно ми става все по-близка и позната. Прекрасни са планинските ѝ склонове, чистият пясък на океанските плажове, аромата на тропическите цветя и чудесните сини лагуни.

За мен най-очарователни са децата на тази страна, с техните кристалночисти погледи. Те са утрото на този далечен рай от храмове, танци и вулкани.

Нещо в мен се усмихва. Знам какво е. Това е надеждата, че човекът като най-голяма ценност трябва да бъде щастлив и усмихнат.

А хората на Индонезия напълно заслужават това!

Веселина Константинова Рашкова

У-ще Национална Търговска Гимназия – Пловдив

Клас: 9-в

Гр.Пловдив

Бул."Руски" № 17, ет.4, ап.21

Телефон: 0878239393 ; 0878403466

INDONESIA – NEAR AND FAR AWAY

By Vesselina Konstantinova Rashkova
National Trade High School – Plovdiv
9 V class, city of Plovdiv

I am sitting down to write about Indonesia. I don't know what will result of it, but at least I will try. The computer will help me again. I am reading through everything about this distant country. The websites about it are not so many, but nevertheless they are interesting and with a rich photo gallery.

And now the difficult part begins! I am already aware that Indonesia has the fourth largest population in the world (over 150 ethnics). I wonder what connects them and unites them. How do they succeed to be together when they face difficulties and when they fight against the natural disasters? Whether they live on all numerous islands (over 17,000) and is there a room for all? It turns out that the populated islands are the Java, Sumatra, and some else. It is a fact that 240 million people from different races and cultures live in the largest archipelago in the world and are in good terms between themselves. And who the little and beautiful uninhabited islets are left to? Whether they await the warm smile from somebody like me or they hope to have some attention and caress from a curious tourist?

I look at the beautiful photographs of Indonesia. I am enchanted by the sharp-peaked mountains, the rustling palm trees, the exotic flowers in bloom and tired from the heat. I know that extraordinary animals live in the dense equatorial forests. The Javanese tiger and the rhino, the Komodo dragon, the king's cobra and the salt water crocodile are the pride of the archipelagic country. I have to mention also the rich world of birds (over 2300 species) – parrots, birds of paradise, Philippine eagles, rhino birds. But I like best the orchids (10 500 species), which the flexible swarthy maidens have hidden in their hair.

I don't know why I collect my thoughts with difficulty when I write about Indonesia. It is very far away from us, but in no time it becomes closer and more known. Its mountain slopes, the clean sand of the ocean beaches, the scent of the tropical flowers and the wonderful blue lagoons are magnificent.

To me the most charming are the children of this country, with their looks as pure as crystal. They are the morning of that distant paradise of temples, dances, and volcanoes.

Something is smiling in me. I know what it is. This is the hope that man as the largest valuable should be happy and smiling.

And people of Indonesia completely deserve this!